

דיני תורה בחנוך ובחעניק לבעל דין וכותם לדין נמור - ולקבלת מהיבן דעתני בכתב

לשכת בית דין: TEL. (845) 425 9708

Digitized by srujanika@gmail.com

ם, מוחבים, הוחר ערשות, פמלין, נטף וטן לבעד ש

להגיד לאדם ישרו - כלל מאן דבעי למידע

לראיה ביד מושה ישראלי מאיר קריון ני, שלאför החזנה ראשונה - נשלה לו מביך יודר הרבנים דקאלפּאָפּארניאַ" (כ"ט כתלו מק"ט) - לבקשת אשתו מרת חיה לאנא חאי, השיב להם תيقוף מיד (ג' טפ"ט); שהוא מוכן ומוזמן להתדרין עם אשתו החובעת הדרה במאמץ - אצל ביתו רניינו הצדיק מה מאנסי - ביל שום גושו בשישוחה בבל, ובוריו אחים מרובה מודע לפחדך"ב יעל לר' הויל מושה אברבנאל יונזון ווי. ולוחבר י"א - וזה חכם הרבה אשר עמלו ליל ש"מ וברורה ברורה.

אמנם היה שספריד היגיל התעלם עצמו כליל מתחשבתו - ומשיך בשילוח "הומוטה" - כאשר שבעל לא השיב להם כלום, ונראה בעליל - שבעלילה בא עליו, ומטרתו לדונו "כספרבן" - כדי לכפות עליו "גט מעושה" שלא כרין - וכבריארנו במכבת מיוחדת. אשר על כן הדרינו להודיע בו כשר בריכים, שהיה שע"פ דין תורה זכות וכח "בזרות הב"ד". וכך שבעל הנבע עוכן וזומן להתרין עם אשתו הטעבה - ע"פ הנדרים והחותמים שש לו ע"פ תורה, ממילא יש לו דין ציון דינא" גמור - על צד היורט פוב ברינא רלבתחוללה - ע"פ דברי כל הփוטרים בעלי יוזא בון הכלל. אלו הם:

[ג']. הרבה פעוטו, ובכחו של נתבע לשבוד כל בחור יבד יפה - המהגרנים צפויים לשוב ארצה מעתה ועתה, ורשות הפלגה תאפשר להם לשוב ארצה מעתה ועתה.

[ח]. בכלי חולקי דינוט שבען הגדרדים - הולמי במחזקota האזוקרים. ד הנגבון נבר מכח כבשומוחוק - ונד כרי כר: שם קפחו מזובות יקום לוי' שפט מישט פיסקים - אף כשלוא

[ג]. כיבת מודים: שנותב המוכן לילך ליבור כשר. אין יירקן אף כשבורנות דוא שאר

לכ' שום בוקה ו'מוכר' בה'לכה ברכ' וכשא'ב' ובכו' - ד'ר'ברא' שום בר'בו'

נור. בית דין צדק שער

[ב]: קיימת לו דידנהו: שאין כבוח שום במל' דין - לרוב מל' זגד השמי - אטולו יבורורות

[ג] בול מילא פורטוגלי: שניין בבח שום במל' ריו - יי' בוט מל' זד האני - אט היברורה.

הפטוליה שביבטן, וכל שמן עאן בכח החוטבע - לובוה מל' הנבטע

נור. **שער** **ביג' דיזן זיך**
נור. **ביג' דיזן זיך** **אונז גאנז אונז גאנז**

ביטול "סירוב" - והתראת בית דין נגד "גט מעושה"

היות שמו"ה ישראל מאיר קיון נ"י, בא לפניו בדבר "סירוב" פסול - מה שהוציאו נגדו אישׂה ב"ד - בום כ"ב אדר תשס"ו לפ"ק, בדו"ד שיש בינו ולבן אישׂה מרת חיה לאנָה חיה. ונם יש בידו מכתב - מאחר מחברי אותו ב"ד עצמו - המעד עליון; שהוא ציית דין גמור - ושאין שם מקום להוצאה "סירוב" גמור. ובנוספַת לוֹהֵךְ - גם הראה לנו "חומרנות" מב"ד "זעף הרבנים" מקאליפארניע - שמצוד אחד; הראה פה ממנו שיודיע להם - היכן שהוא מוכן להתרין, ומצד שני - הם מעליימים עצם מתשובתו להם; שהוא מוכן להתרין עם אשתו - הראה פה מאנסי - אצל בית דיןנו הצדיק, ורוצחים להשתלם עליו ולכופו להתרין - באופן קופה כל זכויות המגניעים לו ע"פ הלכה. [וגם הראה לנו כתוב סירוב] - מה שבב"ד אבן המשפט הוציאו נגד אשתו הג"ל - בום כ"א אדר תשס"ה. ולא עוד, אלא שהראתה לנו מסמכים - שאשתו מקפתחו מזכות ביקור ילדיהם. ומלבד כל זאת, כבר לחמת אשתו "בערכאות" - גנד בעלה הראשון - זה יותר ממשנה שנים]. והואות שכבר בירנו במחטב מיוחד - שהבעל הג"ל יש לו דין ציית דין נ"א גמור, כי בתור "נתבע" - יש לו כח זכות "בחירות הביך" היכן להתרין, וכדבריאנו שם ע"פ רם"ז פוסקים - בלי שום חולק כלל. מטילא פשוט, שכ"ל "סירוב" גמור - אין לו שום תוקף להלכה כלל - והוא בטל מעיקרא - כחוט הנשבר.

אמנם, היה שחלק מאותם הדינים - שחתרמו על "סירוב" פסול הג"ל - כבר מפורטים בשמעון הרעה; שנוקטים בדרך עוקם - לדון כל בעל שאשתו רוצחה להוציאו ממנה גט באופן קיפוח זכויותיו - כ"סרבן" רק משומש שעומד על זכויותיו ההלכתיים. ועל רקו זה - הם מבצעים עליו אח"כ "כפיית גט בשוטטס" - הפסול ובטל להלכה לכל הדיעות, [ראפילו "סרבנות" אמייתו של הבעל - אין "מכשור" לביצוע עליו "גט מעושה" - וכמובואר בפטילי חותם (פ"ג, עף י"ג), וכש"ב בגונא שאינו "סרבן" כלל - וכמו בנו"ד]. וכבר הוכיחו רביהם באיסור החמור והנורא ד"אשת איש" - ובטמיית "ממודים" במחנינו רח"ל - ע"י בצעית גיטין פסולים כאלו, אשר על כן הרינו להודיע קושט דבריאמת כדלהלן:

הנה, הלכה רוחחת הויא; ד"גט מעושה" - פסול ובטל מה"ת אף בדיעבד, ואם עברה ונשאת על סמרק גט בוה - הרי בניה מון החני הם "ממודים" נמורים לכל דבר, ע"י ר"י פ, רבי יונהן, ר"ש, ר' מכב"ן, ר' י"ז (טוה, מת"ג, מ"ה), ר' רב"א (מ"מ, ס"י מקעג), [כ"כ בשיטתם במחטב מאלייחו (לפלדרי, צער ז, ס"י י"ג)], ר' ר' י"ז (גיטין, פ"ט, ג), שה"ג (על ר"י גיטין מ"ט, ג, לות ד). והה"ט (לט"ט, ס"כ פ"ג, ס"כ), עי"ש. וכן איפסeka להלכה ולמעשה בכל הפסיקים - בל' יוצא מן הכלל, ע"י טור ושו"ע (לה"ע ס"י קל"ז, ס"ה ו), ב"ש (פס, ס"ק ו' ו"ז) [וכן יוצא גם מדברי הת"ז (פס, ס"ק ט'), עדרות"ש (פס, ס"ה ו), ר"ט (לה"ע ס"י ע"ג, ס"ק י"ג), פרישה (פס, ס"ק ל"ז), ח"ט (פס, ס"ק כ"ג), גבו"א (לענ"ל ס"ק ז, ס"מ, מ"ד, ומ"ח), חת"ט (לה"ע ס"י ח"ט, ס"י כ"ט, ד"ס כהה, ס"י קט"ז, ד"ס וועה. ות"כ, סוק"י ס"ט. וח"ט, ליקוטים ס"י ט"ז). בעי חרי (לה"ע ס"ק כ"ז, בא"ר יצחק (לה"ע, ס"י ט"ז, עף י"ג), ישוע"ק (לכ"י קל"ז, גט"ז, נטה"ז נכו"ז אס), רב פעילים (לה"ע מ"ב, ס"י י"ג), עונג יו"ט (ס"י קפ"ת, ד"ס וטה), מהרש"ט (מ"ז, ס"י ל"ה), שואל ונשאל (מ"ה, לה"ע ס"י כ"ט. ומ"ב, לה"ע ס"י מ"ב), חז"א (לה"ע, ס"י ל"ט, מומ"ת ה, ס"ו), חלקי"י (מדודות פג"ל, לה"ע ס"י קל"ז, ור"ה), שאלילת שאול (מ"ג, לה"ע ס"י ח, ט). וקובץ תשובות (מ"ל ס"י קל"ז, קע"ת, ח"ג, סוק"י מ"ז), משנה"ל (קמ"ה ח"ט, ס"י צ"ז). ובס"ג (מע' ז, לות כ"ז). עי"ש. [ובפרט בשכפיית הבעל הוא גם על "מיוני השליה" - וכמוש"ב בעונג יו"ט (ס"י קפ"ח); שגט כזה "לאו כלום הוא" - ולא נמצא שום חוקים], בכיה"ג הגט פסול ובטל - אף דינו של בעל זה - לכופו להוציאו כלל, דבכה"ג הגט פסול ובטל מה"ת - גם בלי טעם נספה וה, וכמובואר בכל פוסקים הנ"ל, ע"ש]. והוות, שלמיחש מיהא בעין - כפי מה שכל הסימנים מוכחים, שזו מטרחת ותcheinות בכל "סירוכים" הפסולים שהוציאו - או שיווציאו על בעל הג"ל בעיתוד - הוא; לבצע עליו ח"ז כפיה גט פסול - וכנו"ל (ד"ס חמנס), ה".

אשר על כן הרינו להזכיר בויה בשער בת רביהם, וגט מוחרים אנחנו בויה כ"התראת בית דין" חמור, שאל יהין שום אדם - יהיה מי שייהה תחת אישׂה מסזה שיזיה; לבצע ח"ז כפיה גט"ל על בעל הג"ל - מה שבאל"ה לא תועיל לה מאומה להלכה - וחבל לה על ההוצאות המוגנות מה שתוציאו ע"ז, כי היא תשאר עדין "אשת איש" גמורה - אשתו של בעלה מ"ה ישראל מאיר קיון נ"י, ותאה אסורה להנאה לשום אדם - טרם שתקבל גט מבעל הג"ל. ואם העבר על אורהחינו זהה - ותנסה ח"ז על סמרק "גט מעושה" - אפילו ע"פ הוראת זיפנים ומיזדים, הרי יעברו שניים - היא והבועל - על האיסור החמור והנורא ד"אשת איש", רח"ל, והולדות אשר يولדו להם על סמרק גט הג"ל - יהיו "ממודים" גמורים לכל דבר - וכמו שפסקו להלכה ולמעשה כל פוסקים הנ"ל. [הערה: אין לראות זהה - מושם נקיית צד"ר כלשהו - בהסתוק הפרטי שבין הצדדים, המתרה - רק להודיע; וכוחו של הבעל לבחירת הביך, וביעקר - בכדי למנוע הכשלון דאיסור "אשת איש" - ודטמיית "ממודים" בישראל. ונם זאת למורע, שהדינים שבחלוקת "שער המשפט" של בית דיןנו - הושבבים על מדין כסאות למשפט, אין להם שום ידיעה כלל - מכל הנידונים העשויים אצל בית דיןנו שבסניף "שטרו משפט" הנובי. - המתחכמים על ידי דיןאים אחרים, ומטילא הם נקיים מכל שמי של "משפט קרום" - או אישׂה נקיית צד"ר כלשהו - לאחר מן שני הצדדים, וד"ב]. ולהשומעים יונעם - ותבא עליהם ברכת טוב.

וע"ז כתאי עה"ח - בשם שאר חמבי הביך"ד - דנסוף "שומרו משפט". א' ל"ס
יע"ר אניה מאנתם לשמר מוצווי וטורתי" (בשלח), ט' שבט השם".

אברהם שמואל יהודה גוטמן
מנהל וחבר הביך'

דין תורה בחנים ובבחןיק לבעלי דין ובוחתם לדין גמור - ולקבלת מהיכן דעתני בכתב

לשכת בית דין: 9708 425 (845) TEL.

טנין "שמרו משפט" * בגד מודח לאחסן על: הכתובת, ייעולם טריהם, נורב אריסטון, פקון בר, גנטה * וטן לרבר אַלְעָזֶר מילומין; שטחן ווּרְבָּזֶן, נאשן דונן, נאשן ברון, נאשן ברון, נאשן ברון.

ביטול "סירוב" פסול ומזוייף - והתראה לפוקרים ה"מווציאים שם רע" בשקר

הנה כבר יצאנו (*כיס ט' סט מיל'*) להודיע בשער בת רכיב העיונות הרין הנדרול מה שנעשה למו"ה ישראל פלאיר קירון ני', הכרך ה' פ"ר'וב' הפסול מה שהוציאו נגדו איה רבנים בשם "אגודת הרבניים" (*כיס כ' קלי תפ"ק*). בניגען לר'וד' שישי בנו ולכין אשטו מורת היה לאנא חדץ, בו כומן שיש בידו מכתב אחד מושאי' חברו ביד' "אגודת הרבניים" עצמו המעד עלי': שהוא צייר דין' נמור ואשאן שם מקום להזנתא פ"ר'וב' גנדזו. ונס דראה לנו כתוב פ"ר'וב' מה שהוציאו ביד' אבן המשפט גנד אשטו הנלן (*כיס כל' קור תפ"ק*) על שהוא אמרת מלובא לבל'ב' ד'. ולא עוד, אלא שהוא לאו מסמיכים שאשתרו הוא מושרת' ומלשנתו זהה לערפאות' ה' השם רבות כל' אמר נבר ע"פ אריאן ואלא באלטם בראשנו ומ' נבר פלאנטן שגנבו, והמ' מילאנו גנובינו גנובים ל' גנובות ור'וב'.

ובגונף לה הוכנו בכתב מוחיד, שכ"ל "החותנות שביב"ד" עוד רכובנים דקפלטארניא" - נשלו לבעל הניל [ע"י] הר אברהם יונאי] בתורתם ובועל, כי התעלמו פשות מה שהסביר להם מיד אחר הוכנה הראשונה - שהוא מוכן ומוכן להדרין עם אשתו אבל בית דרכינו הצדיק. ובירגרנו שם מסקרוון איזיגס רכבר הפסוקים - חמישה יסודות חזקים - ואלו הם: [א]. דכו"ע טורדים: שיש לתהובע וחובת לחזור אף בכ"ד שתהובע אין טרוצת בהם - כל עוד אשתו ב"ד בשער לדין ברבר. [ב]. דקייטהן לו לדינא: שאין בכח התהובע לכו"ע על התהובע - אפילו "בBORROTOT בשירה". [ג]. רכבי עולם עולמא רודמי: שאין בכח שום בעל דין לרבו על גדר השני ה"BORROTOT הפטוליה" שבתינו, וכל שכן שאין בכח התהובע - לכופת על התהובע. [ד]. הזכיר פשות, דברחו של בעל דין - וכ"כ "תהובע" לעמד על בחורת "ב"יד יפה" - המתפרנסים ע"פ גדרי "שבר בטלה" אמרתי [שבר חודי] קצוב וקובע - שאינה תלוי לפ"ז שעוט שגדים - ואני בא מכם הבעל ר' זעיר, ודברים "בחנות" - ונס מענקיים לו כל "זובייטו" המנייעים לו לדינא. [ה]. שבכל חילוקי ריעות שבין הצדרים - התלוי בטוחלות הפסוקים, י"ד התהובע נובר מכך "מוחק" - ועוד כדי ק"ה: שאם קפחוו מוכות "קיט ל" "שע"פ מיעוט פוסקים - אף כשלא טען כן, ה"ו "טעות ב"ד" שחדין חור - אף בדיןיהם שhortams אצל שט"ב - וכ"כ בלא"ז. ובבג"ד. וע"פ מ"מ הוכנו שם - שהבעל בן יש לו דין צייר ריבנן" מבוד - והראינו לה רפי"ז "פראלי פראליות" פרדריסים לרב רפתקאים - כל אום חילך באל"ז.

ואף יותר מזה יש דברים בינו, דבאמת פטור הבעל מלהתרין עם אשתו בכ"ד כלל - פרט שהצאה בעלייה מ"ה "ערבותא" - ומן תשלם לו כל הזכויות שנותה לו שם - וכוכבואר בשיטת מהר"ק (פוט קי"ז). דבריו יורים (וירט קי"ט), בית ישראל (חו"ל, כי קי"ט), ומשנה הלכות (מאורת דד, כי' קי"ט, קמ"ג, קמ"ג וקלו"ד) עי"ש. וע"ע שבת הלו"י (ווא"ל, כי' ליט"ז) שמצויד לומר שהבב"ד שלוחות המנה בכה"ן - עושים שלא כהונן, ועוד כדי שון שם - אם התנבע מחובע לעונת להם כלל בכה"ן, נס בתשובהות והתנווגות (מג, כי' מל"ה). שופך מורות על נשים העושות כן - ללך לרשותם מוט שבאם לבב"ד, ועוד כדי שמצויד לומר, שומר להבניל לעונת כל פסק דין ואפלאו אם יצא ע"י "טסירה" על האשה, עי"ש שכתב: שכ"ל החזוק יודה ועוור לת בוה - הוא בכלל העונן חות. זנום (יח, כי' דצ"ט, נספחים), כתוב דברם נוראים, ואם חומפם מה שלא מעניע ע"פ תורה - או חסר אה"כ בדברים אחרים, בצרות או קיזור ימים או מחלות רח"ל, עי"ש. וע"ע שרוגה המאריך (חו"ל, כי' קי"ט), שאיסור גודל לחופש הילדים בכח הערכאות שלא בראשות ב"ר, וכן רוקא לאחר רשemu טענות זו השני, ואם הבב"ד נזותנים רשותם בין הוא מעות בחוראות, ובכל המפעיעים בעניין זה הם מסיעים לדבר עבירה, עי"ש. מכל זה מבואר, שהבעל דן שהשיב להם עלי"ז - שהוא מוכן להתרין עמה בכית דינינו - עשה בוה "לטנים פשותה הרו"ן" גבומו.

אמנם, רבבי יוזר הרבנים דקלטרנויאן – ה'ה: ח'ר אברהם יוניאן, והר' נחום אללי סופר, והר' יששכר רוב בעריש גאלדעכברג, התעלמו מדברי כל המשפטים שהבאונו, והוציאו "סירוב פסול" על הכלול (ביס' יון מאלט) – המונדר מדברי כל המשפטים – וום כתבו עליו בשקר שהוא מען את אשתו. **האמת** מוכחה להאמר – על אף נוד הא ניעימות שכוה, שעשו בהז חזק מכך אמ' מכה'ת כולה – כאלו שחיתה קניין ורכוש הפרט – לכתב בשםה כל העלה על רוחם – מכיל שיצטרכו להזכיר על שם "מקור" לזריריהם, וכאיilo שיש בכחם להתאלם על הכלול – להזכירו לקבל את הוראות שבתו "ניריה" ו"זק כל' טעם" – באימה ובכראת וכווע, בעוד שלא בא לאילם לשאול מהם את דעתם וום לא חומר אצלים שם'ב, ובו בזומן שיש לו פס'ד מבית ינינו – שakan מוכסת הדיבר עם המון "מקורות" מדברי המשפטים אשר מפוזם לנו חזים – להזכיר הנמור מדבריהם: שakan יש לו דין ציית דין' גמו, ואצ'ל שדם עצם הקשיף בויה את כבודם עד לעפר, וכדי בזין וקצת.

הנה, מלבד ה"עיות הרין" המשוער - מה שעשו בה ועד הרבעים דקליפטארניה" הניל - ננד הבעל. יש כוה בם מושם הכתובת הרקע להשלן בהאיסור החמור והגרא ד"אשת איש" - ובכימעה "טפורים" במונינו רחל', כי כל נט שמויצאים מן הבעל ע"י "נט פסול" בתכלית - וכובחאננו שם מהמן דברי הפסוקים כוה. ובבל הוא פועל ייזא - טמה שם מושפעים מדעת הירחו" שהוא היפך דעת תורה - יותר מודעת וזה"ק שבדורי הפסוקים, ניעין המתבצעת לאחרונה בתעומלה ברורה - ע"י חברת "ארע" - הדועים לשמה במעשיהם האלימים ננד תורה'ך וחיל', העומדת תחת הנחלת ישע' ראמכ, כי שעיל קולד גוזאו תלויין ררכבה ע"ישין מעשיין" הפטולים ובטלם - וורתת א"ש לעילם - והטמעת "טפורים" נטורים לתקן מבחןנו רחל'. והם נקטים בדרך העוקם של הד"זיפורטם" לטמיון, כאשר סקסן שבין בעל לאישו - צרכין להנגיד את ד האשא, שתוכל להזכיר את הבעל לנשאה - תוך כדי לקפוץ מכל זכויותו, וכאייל שבעל פרטיו הפטרים בכל הסוכלים שכיניהם - בגוננו יטמונא"ו לא לה"ילדם" ול"הזהקם" - ציך הכל להיות בדיקן רצחן האשא ודוקא. ובבל שטומון לנרש את אשתו - אלא שעומד על בקיותו האנושיים וההולכניים, תיקף מתאליטים עלייו וופרטומים בשקר בכל קזוי תבל - שהוא "סְבִבָּן", וגם מבון אותו - כאלו שווא" בפונן את אשתו, בו בוכמן שהאמת היא להרבה גוראות - שרבו יתאשטי מיטאים מלהלך וו מירוחין רוחא - ואלך באפני רוחם גזעוני רוחא.

אשר על הגנתו להזכיר בו בשער בת רבי, שמותה יישראלי מادر חוקת הרים וזרקה – והוא זכרו שבעגנו אז עבדנו – ואלה בגדלו.

אשדר על הגנתו להזכיר בו בשער בת רבי, שמותה יישראלי מادر חוקת הרים וזרקה – והוא זכרו שבעגנו אז עבדנו – ואלה בגדלו.

אשדר על הגנתו להזכיר בו בשער בת רבי, שמותה יישראלי מادر חוקת הרים וזרקה – והוא זכרו שבעגנו אז עבדנו – ואלה בגדלו.

אשדר על הגנתו להזכיר בו בשער בת רבי, שמותה יישראלי מادر חוקת הרים וזרקה – והוא זכרו שבעגנו אז עבדנו – ואלה בגדלו.

ומורא עליה על ראשן של חבירו "זעך הרובנים דקליפארניא" - מארכעה חזובי נידורי שיש עליהם: שניים - על הוציאת "סירוב" פטול: [א] - ראייתם, ע"פ מה דקליל רבוב"ם (פת' ר, י"ד) ומושע"ע (ירד ל"ג), דכל חמנדה למ"ש שאנו חביב נידורי - (הכל הוציאת סירוב" פטול כמש"ב כתה"ד (פ"ג פ"ק ג')). "הוי ליה עצמו בר נידורי". [ב] - שנית, על ש"בישיון ברובים "אדם הוקם מפשע" - וכן שפקת חמור (מות פ"י) בשם ר' שרוראנאנו, וכ"כ (פס) בשם ר' הווא"ש (בק פ"ט פ"י). דיוית הוא בושת של דברים מבושת של חבלה - אכן לך דבר גודל בלבשה"ר וריבת שארם מוציא על החבירו, עכ"ל. וכע"ז פסק רביינו יונה (מעט פ"ג ב, קומ' פ"ט ז) וזה עון הוציאת שם רע הוא עון הניגול ו/or "כִּי צער הכלימה טר ממות", עכ"ל. וכן נפסק להלכה בש"ע (פס. קי"ז) "מנדרן את המכבייש אף רק בדבריהם", קיטין וזיל עון הוציאת שם רע הניגול ו/or "כִּי צער הכלימה טר ממות", עכ"ל. ושני נידורים נוטפים - על טחוחיקים ביר האשה - חולכת ב"ערבותות": [ג] - ראייתם דקליל רבוב"ם (פת' פ"ג, י"ד). ר' בא"ד (פורת פ"י מי). ר' רב"א (מל' פ"י קפ' ומי ר' פסי). ר' בא"ש (כל' כת' ח) מחריך' (פ"ט) בנימין ואב (ויש' יבון ובועז (מל' כת' ח)). ונפסק להלכה בש"ע (ירד ל"ג, מ"ט). [ד] - ושותית, ע"פ פסק הרמ"א (וימת כת' מ. ו/or פסי כת' ג'כ), ד"מ"ר מינמן ומגדון" - את "הטוחיק" ביר החולך לפוני עכ"ז, וכ"כ ה"ז (פס. פ"ט ג) מן הריב"ש (פ"י קפ' קפ', וקיט' ר' יאנטני (פ"י ס"ג) רשר"ם (פ"י רע"מ) מהר"א שחון (פ"י כת' קפ' קפ', וקיט' ר' יאנטני (פ"י רע"מ) עכ"ז).

אננו פגנס כהה לכל כי שכחונו להשفع על רבי יוער הרובנים דקלטמאָדניאָ הילע – שישוכו מרדכם הרעה. ויחדרו מלבדות אונסם בשרים – ומולחויק ביד החוליכים בערבאות – ומלהבשיל רכיבים באיסור "אשת איש" ובכטעית "טפורים" במחניין, מה שוה מהה הנורם העקי לאל' צורות רבות שבימינו" ה' – וכדייאתא בגמרא (אגת קלט, ט) אם ראיית דור שצורות רבות באות עלי' – צא ובdock בדינין ישראל, שבכל פרעניות שבאה לעולם – לא בא אלא בשכלי דינני ישראל, עי'שן).

ווע"ז כתאי עה"ח - בשם שאר חכרי היביד - דנסניך "שמרו משפט", ה' ל"ס "להורות את בני ישראל את כל החוקים" (שמאי), כד יטם לחודש נינן שנת תשס"ז.

המִזְבֵּחַ תְּמִימָן
טָהוֹת וְבָרֶךְ כְּבָדָל

RABBINICAL COURT
SHAR HAMISHPAT
 17 MOSIER COURT
 MONSEY N. Y. 10952

בב"ד
 דיני תורה בחגנות ובחייבין לבני דין וכותם
 לדין נמור - ולקבלת מהיבן דעתנו בכתב
 לשכת בית דין: 9708 425 (845) TEL.

בית דין צדק
שער המשפט
 בהשתתפות הרבנים
 מאנסי נוּ יאַרְקָעַן

סניף

להודות ולהגנות - לכל מען דברי לידע

לביקשת מו"ה ישראלי מאיר קהן נ"י ממansi נוּ יאַרְקָעַן - הדר כהום בלאם אנגעלעם אשר בקהלפערני, הרינו לאשר בזה כדי שיהיה לראהה בידו, שבום ג' לחודש אדר ב' שנת תשס"ח העל"ט, כתוב גט לאשתו מרת חייה לאנא תחיה הדרה פה מאנסי נוּ יאַרְקָעַן, והשלישו ביד שליח להולכה אצל ביר"צ "קדושת לוי" פה מאנסי נוּ יאַרְקָעַן בראשותו של הגה"צ צבי דוב אבראהם שליט"א ראש בית דין - ומסדר הנט, ואתו עמו אחד מהמומחים הייתר גדולים בדייניגיטין בדורינו, [נסמך מגדולי דורינו על סידור גיטין, וכבר השתתף אצל יותר ממאות גיטין], ובצירוף הכותב החתום מטה. והרינו לאשר בזה, שהגט נעשה כדת וכדין על צד הייתר טוב והיתר מועיל ע"פ דין תורה, ומצדיו כבר עשה הבעל כל מה שביכולתו להתר את אשתו מכבל העיגון. ועל זה באתי על החתום יומם ב' לסדר וירא, י"ב לחודש מרחשון תשס"ט לפ"ק.

עגנון מאיר קהן נוּ יאַרְקָעַן
 אבראהם שמואל יהודה געשטעטער
 רב"ד בר"ץ סניף "שמרו משפט"

